

administrativt som økonomisk finder arbejdsministeriet ikke at kunne tage stilling til, under hvilke former, i hvilket omfang og i hvilken takt en fremtidig opbygning af en dansk bedriftssundhedstjeneste eventuelt skal foregå.»

Loven som helhed giver udtryk for, at den udelukkende vil blive et beskæftigelsesfremmende arbejde for arbejdstilsynets ansatte, og for at være sikker på fremtidig ansættelse af arbejdstilsynets kontrollanter er den største beskæftigelsesgren inddraget under loven. Den papirudspydende offentlige sektor skal, såfremt denne lov vedtages, fremover bygge på et sikkert og sundt arbejdsmiljø med den deraf følgende opbygning af sikkerhedsrepræsentant-hierarkiet.

Loven ville have et formål, såfremt den kunne sikre, at erhvervslivet fremover blev befriet for de påtvungne papirbjerger og skemabebetninger, som det overfyldes med i dag, hvilket ville medføre langt færre psykiske og fysiske lidelser hos erhvervslivets ledere.

Mindretallet må med disse bemærkninger stærkt advare mod, at lovforslaget gennemføres, og vil samtidig påpege, at lovforslaget med sin vedtagelse vil bevirke tusindvis af arbejdspladslukninger.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse ved 3. behandling*, men forbeholder sig sin ret til at stille ændringsforslag til dette lovjaskereformkompleks for – om muligt – at gøre lovforslaget mindre skadeligt.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) beklager, at arbejdsministeren og udvalgets flertal ikke har fulgt den opfordring, mindretallet fremsatte i beretningen af 30. september d. å.

I denne opfordrede mindretallet arbejdsministeren til – i forbindelse med fremsættelse af et nyt lovforslag – at give konkrete oplysninger om forslagens konsekvenser både for statskassen og for erhvervslivet. Endvidere advarede mindretallet imod at genfremsætte et lovforslag, der er præget af bemyndigelser, som ingen kan overse, og som betyder, at administrationen får overordentlig store magtbeføjelser.

Mindretallet må fortsat advare imod et lovforslag af en karakter som dette, der helt igennem er bygget op på bemyndigelser, og hvis enkelte bestemmelser indeholder en mangfoldig-

hed af upræcise formuleringer, der kan give anledning til omfattende fortolkningstvivl. Efter dette lovforslags vedtagelse vil der ikke være nogen som helst klarhed om omfanget og rækkevidden af foranstaltninger, der kan kræves gennemført i landets virksomheder. Flertallet har accepteret, at ministeren – eller i nogle tilfælde bevillingsmyndighederne – gennem de indsatte bemyndigelser får bestemmelsesretten med hensyn til, i hvilket omfang loven skal anvendes. Dette vil skabe en urimelig usikkerhed både for erhvervslivet og for de ansatte. Denne usikkerhed vil ikke fremme et godt arbejdsklima.

Det kan heller ikke anses for tilstrækkeligt, at flertallet kan henvise til, at organisationerne vil få indflydelse på den endelige udformning af bestemmelserne. Det er nu engang folketingets og ikke organisationernes opgave at afgøre lovenes indhold og at give dem en sådan udformning, at den enkelte person og virksomhed selv kan tage stilling til bestemmelserne.

Da lovforslaget – som nævnt – består af en række bemyndigelser, har mindretallet ikke anset det for muligt at fremsætte ændringsforslag til samtlige bestemmelser, som mindretallet finder uacceptable. For dog at afbøde nogle af lovforslagets mest uheldige virkninger og hindre den nedlæggelse af en række mindre virksomheder, der ellers kan blive resultatet af denne lovgivning, har mindretallet med ændringsforslag nr. 1 undtaget virksomheder med mindre end fem ansatte fra den række af krav, som lovforslaget opstiller. Mindretallet finder det desuden rimeligt, at disse mindre landbrugs-, håndværks- og detailhandlervirksomheder ligesom de egentlige familievirksomheder undtages fra loven. Endvidere har mindretallet stillet ændringsforslag nr. 5, 8 og 40 og henviser herom til de i betænkningen anførte bemærkninger.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan godt tilslutte sig en række af de betragtninger, flertallet giver udtryk for, men ønsker at udtrykke betænknelighed ved de mange bemyndigelser, som lovforslaget indeholder, og ved adskillige efter mindretallets opfattelse ret uklare formuleringer. Mindretallet anser det også for yderst uheldigt, at flere af de opstillede regler gennemhulles af omfattende adgang til dispensationer og fravigelser. Mindretallet finder ende-